

אוגוסט 2012 – מרדאד 1391 לשבוע שבין 15/8/12 – 22/8/12. עורך: ד"ר רז צימט

במוקד אירועי השבוע

- ✓ איראן ציינה את אירועי "יום ירושלים העולמי"
- ✓ לנוכח רעידת האדמה במערב איראן: מבקרי הממשלה מזהירים מפני אובדן אמון הציבור במוסדות המדינה
- ✓ שוב מחלוקת בקרב אנשי הדת השיעים בנוגע למועד סיום הרמדאן
- ✓ "מבוא להיבטים הגלויים והחשאיים של הפצת ההומוסקסואליות בעולם" - מבט מטהראן
- ✓ תמונות השבוע: תפילת עיד אלפטר בהנהגת ח'אמנהאי

איראן ציינה את אירועי "יום ירושלים העולמי"

איראן ציינה ביום שישי האחרון (17 אוגוסט) את "יום ירושלים העולמי" בעשרות תהלוכות ברחבי המדינה. אירועי יום ירושלים מתקיימים מדי שנה מאז המהפכה האסלאמית בשנת 1979 ביום השישי האחרון של חודש רמדאן. אירועים אלה נועדו לבטא את תמיכת איראן והעולם המוסלמי בעניין הפלסטיני וב"שחרור ירושלים" ונוצלו גם השנה להסתה חריפה נגד ישראל. בתהלוכה המרכזית, שהתקיימה בטהראן, השתתפו בכירי המשטר, ובראשם הנשיא אחמדינז'אד.

בנאום, שנשא הנשיא בטהראן לרגל יום ירושלים, אמר אחמדינז'אד, כי "המשטר הציוני" משמש אמצעי בידי המערב לשליטה במזרח התיכון ובעולם וכי קיומו מהווה עלבון לכלל העמים. הציונות, שהינה קבוצת מיעוט מאורגנת ואנטי-אנושית שהתייצבה נגד הערכים האלוהיים, היא הגורם המרכזי לשקיעת האומות ובני-האדם, אמר אחמדינז'אד. שתי מלחמות העולם תוכננו על-ידי הציונים על מנת לאפשר את שליטת ארצות-הברית בעולם ומשעה שהם השתלטו על ממשלת ארצות-הברית, הם השתלטו על העולם כולו, ובכלל זה על הממשלות החזקות, אמצעי התקשורת והבנקים הגדולים, במטרה לחסל את הציוויליזציות ולשלוט בעולם. המאבק נגד "המשטר הציוני" נועד להגן על הכבוד האנושי, ציין הנשיא, ולפתוח את הדרכים להצלת האנושות כולה מהאימפריאליזם ומהעוני. הוא הוסיף, כי "המשטר הציוני"

הוא סרטן ממאיר וכי נוכחותם של הציונים אפילו בסנטימטר אחד מאדמת פלסטין היא מסוכנת. הוא הביע את התנגדותו לפתרון שתי המדינות המהווה, לדבריו, הזדמנות היסטורית עבור הציונים ועלול להוריד לטמיון את כל המאמצים שהושקעו במשך מאה שנה של התנגדות.

אחמדינז'אד צ'ין, כי האביב הערבי הוא ראשיתו של אביב מערבי ואביב אמריקאי. הוא קרא למדינות המערב לפעול בהתאם לאינטרסים שלהם, לנטוש את הציונים, להכיר בזכויות העמים ולהפסיק להעליב את העם האיראני. הוא הכריז, כי מזרח תיכון חדש אכן ייכון, אך בעזרת האל לא יהיה בו זכר לנוכחות האמריקאים והציונים (מהר, 17 אוגוסט 2012).

את דרשת יום השישי במהלך יום ירושלים נשא איש הדת הבכיר, איתאללה אחמד ח'אתמי (Ayatollah Ahmad Khatami). ח'אתמי אמר, כי יש להבחין בין המיעוט היהודי החי באיראן לבין הציונים, שפשעיהם נגד המוסלמים החלו כבר בראשית האסלאם. הדרך היחידה שהצליחה להתמודד עם הציונים במשך 60 שנות כיבוש פלסטין הייתה, לדברי ח'אתמי, האנטיפאדה ולא שולחן המשא ומתן, כיוון שהציונים מבינים רק את שפת הכוח. הוא קרא לאמצעי התקשורת לחשוף את פשעי הציונים בפלסטין, בעזה ובלבנון והודה לרשות השידור הממלכתית על החלטתה להקרין לרגל יום ירושלים את הסרט "צייד יום השבת" (Shekarchi-ye Shanbeh, מהר, 17 אוגוסט 2012). סרט זה, שהוקרן לראשונה במסגרת פסטיבל הסרטים הבינלאומי פג'ר, שנערך בטהראן בראשית 2010, מגולל את סיפורו של נער יהודי בישראל העובר התעללות נפשית ושטיפת מוח על-ידי סבו המשמש כ"רב ציוני" במטרה להפכו לרוצח חסר רחמים וצמא-דם, שיהיה מוכן לשפוך את דמם של פלסטינים וחפים מפשע לשם מימוש יעדי הציונות.

הודעת הסיכום, שהתפרסמה בתום תהלוכות יום ירושלים, כללה השנה בנוסף להצהרת מחויבות לעם הפלסטיני ולמאבק לשחרור ירושלים גם התייחסות להתפתחויות בסוריה ובעולם הערבי. בהודעה נאמר, כי הפתרון היחיד לבעיית פלסטין היא פירוק "המשטר הציוני", הוצאת הציונים מהאדמות הכבושות, שיבת הפליטים הפלסטינים לארצם וקיום משאל עם חופשי לקביעת עתיד פלסטין. מארגני

תהלוכות יום ירושלים הגדירו את האירועים בסוריה כתוכנית משותפת לאימפריאליזם ולמדינות ערב הריאקציוניות, שנועדה לפגוע בחזית האנטי-ציונית ובהתנגדות האסלאמית, והזהירו מפני המשך המעורבות הזרה בענייניה של סוריה. כמו כן הביעו המארגנים את תמיכתם במהפכות העממיות בעולם הערבי וגיבו את דיכוי ההתקוממות בבחריין (פארס, 17 אוגוסט 2012).

ערב יום ירושלים הצהיר המנהיג העליון, עלי ח'אמנהאי, כי בעיית ירושלים היא הבעיה המרכזית הניצבת בפני העולם המוסלמי וכי כיבוש האדמות האסלאמיות של פלסטין והתיישבות הציונים באדמות אלה מהווים את מקור הבעיות של עמי האזור בעשורים האחרונים. בפגישה עם שבויים לשעבר ממלחמת איראן-עיראק אמר ח'אמנהאי, כי הציונים ותומכיהם מנסים להשכיח מדעת הקהל את שאלת פלסטין ועל העולם המוסלמי להיאבק נגד מזימה זו.

ח'אמנהאי הדגיש את החשיבות המיוחדת, שייחס מכוון המהפכה האסלאמית, איתאללה ח'ומייני, לשאלת פלסטין, ואמר, כי ניצחון המהפכה האסלאמית שם קץ למאמצים להשכיח את כיבוש פלסטין. שאלת ירושלים אינה סוגיה טקטית עבור איראן, אמר ח'אמנהאי, אלא נובעת מעומק האמונה האסלאמית. האיראנים רואים בהצלת האדמה המוסלמית מציפורני הכובשים הציונים ותומכיהם חובה דתית וגם יתר העמים והממשלות בעולם המוסלמי צריכים להסתכל על סוגיית פלסטין באופן זה. ח'אמנהאי הביע את ביטחונו, ש"כוכב שחר התקווה", שזרח בניצחון המהפכה האסלאמית, במלחמת איראן-עיראק ובעת שובם של שבויי המלחמה, ישוב ויזרח גם בשאלת פלסטין וכי האדמה האסלאמית תשוב באופן סופי לידי העם הפלסטיני ו"הנספח" הציוני השקרי והמזויף יימחה מעל הזירה הגיאוגרפית (פארס, 15 אוגוסט 2012).

גם העיתונים המרכזיים הקדישו את מאמרי המערכת שלהם לציון יום ירושלים. היומון כיהאן (Keyhan) טען, כי אין עוד מניעה מנפילת ישראל. לפני 33 שנים, בשעה שנקבע יום ירושלים לראשונה על-ידי מנהיג המהפכה האסלאמית, הניחו מדינות ערב את נשקן במאבק נגד "המשטר הציוני" ומצרים חתמה על הסכמי קמפ-דיוויד, שביטאו את נפילת חומת ההגנה הערבית האחרונה מול ישראל. האנטיפאדה

הפלסטינית, העברת תיק פלסטין מידי הקבוצות הפלסטיניות ומדינות ערב שהיו קשורות לארצות-הברית לידי הצעירים באזור, התנגדות חזבאללה בלבנון וניצחונותיו מול ישראל הוכיחו, שצעירי האיזור מסוגלים לנצח את הציונים גם ללא תמיכת ממשלותיהם. הישגי המאבק הפלסטיני והלבנוני הפכו את התנהלותה של ישראל מהתקפית להגנתית.

היומון הצביע על הקשר בין הכרזת מכונן המהפכה האסלאמית על יום ירושלים וקריאתו למוסלמים להשתתף במאבק לשחרור פלסטין לבין ההתפתחויות בעולם הערבי בשנתיים האחרונות המבטאות את הצלחת איראן להפיץ את "מחשבת ההתנגדות". יום ירושלים יצר זיקה בין המאבק בציונים ובארצות-הברית לבין המאבק במשטרים המדכאים בעולם הערבי והמאבק לשחרור האדמות המוסלמיות משליטת המערב והציונים.

כיום, 33 שנים לאחר שהכריז איתאללה ח'ומייני על יום ירושלים, שחרור פלסטין אפשרי וקרוב יותר מתמיד. המוסלמים מאוחדים יותר מתמיד סביב סוגיית ירושלים; המשטרים, שהיו בעלי בריתו של המערב, נחלשו באופן משמעותי; התעוררות המוסלמים לנוכח מזימות המערב התגברה; השפעת מדינות המערב, ובראשן ארצות-הברית, במדינות המוסלמיות נחלשה מאוד והצעירים הערבים נכנסו לזירת ההגנה על פלסטין ללא כל קשר לעמדת ממשלותיהם. במקביל ניצב "המשטר הציוני" בפני בעיות רציניות מבית. האוכלוסייה היהודית בפלסטין מונה על-פי נתוני ישראל 4.5 מיליון בני-אדם, אך 1.5 מיליון מהם הם בעלי אזרחות כפולה ו-1.5 מיליון יהודים ישראלים מתגוררים בישראל רק פרק זמן קצר מדי שנה. אוכלוסיית היהודים המתגוררים בפועל בפלסטין אינה עולה, איפוא, לטענת כיהאן, על 3 מיליון בני-אדם לעומת כ-5.5 מיליון פלסטינים וזוהתה של פלסטין היא, לפיכך, ערבית ומוסלמית (כיהאן, 16 אוגוסט 2012).

היומון רסאלת (Resalat) הצביע, אף הוא, על הזיקה בין יום ירושלים ל"התעוררות האסלאמית" בעולם הערבי. תהלוכות יום ירושלים מתנהלות השנה בשעה שהמזרח התיכון והעולם המוסלמי ניצבים בפני תקופה מיוחדת לנוכח "ההתעוררות האסלאמית" והשיח בנוגע לשחרור ירושלים זוכה לתומכים רבים. קיים קשר הדוק בין שחרור ירושלים להתעוררות האסלאמית, כיוון שאין משמעות להתעוררות האסלאמית ללא אמונה בשחרור ירושלים ולא ניתן להבין את משמעות שחרור ירושלים ללא אמונה בהתעוררות האסלאמית.

היומון גרס, כי "המשטר הציוני" ניצב בפני משבר פנימי חריף הניכר היטב בהפגנות הנמשכות נגד ממשלת נתניהו ובהתפרקות הקואליציה הפוליטית שלו. גם בעלות בריתה המרכזיות של ישראל: ארצות-הברית, בריטניה, גרמניה וצרפת, עסוקות במשבר הכלכלי ותמיכתן בישראל נחלשה. סוגיית פלסטין מהווה, לטענת רסאלת, אחת הדאגות המרכזיות של עולם האסלאם ופתרון בעיית פלסטין אפשרי רק באמצעות אחדות בעולם המוסלמי, שחייב להציבה בראש מעייניו כשם שעשתה איראן תמיד (רסאלת, 16 אוגוסט 2012).

גם היומון אבתכאר (Ebtakar) הצביע על היחלשות ישראל ומעמדה ערב יום ירושלים. יום ירושלים השנה שונה לעומת שנים שעברו לנוכח ההתפתחויות באזור ונפילת המשטרים, שהיו בעלי בריתם של הציונים והגישו לישראל תמיכה לשם מימוש יעדיה. לראשונה מאז 1979 דגל ישראל אינו מתנוסס עוד בקהיר. ארצות-הברית מתמודדת עם משבר כלכלי וחברתי חמור המשפיע על תמיכתה בישראל ואילו "המשטר הציוני" ניצב בפני המחאות העממיות החמורות ביותר בהיסטוריה המזויפת שלו. אף אחד בישראל כבר אינו מדבר עוד על מימוש החזון "מן הפרת ועד הנילוס", כיוון שישראל עסוקה במאמציה להתמודד עם המשברים הפנימיים וחוששת מפני אחדות המוסלמים (אבתכאר, 16 אוגוסט 2012).

לקראת יום ירושלים התייחס האתר אלף (Alef) לקריאות הנשמעות בשנים האחרונות באיראן להעדיף את פתרון מצוקותיהם הכלכליות של אזרחי איראן על פני המשך הסיוע לפלסטינים וללבנונים. קריאות אלה נשמעו גם השנה מצד גולשים ברשתות החברתיות, שקראו לנצל את יום ירושלים כדי למחות על המשך התמיכה בפלסטינים ובלבנונים בשעה שנמשכת מצוקתם של אזרחים איראנים רבים. אחת הקבוצות בפייסבוק המזוהות עם מתנגדי המשטר קראה לאזרחים למחות ביום ירושלים תחת הסיסמא: "לא עזה, לא לבנון, אזרביג'אן האיראנית" (שם התחוללה בשבוע שעבר רעידת האדמה הקשה).

במאמר פרשנות, שפרסם אלף תחת הכותרת: "האם יום ירושלים הוא יומו של האסלאם או יומו של הפלסטינים?", דן ד"ר יאסר סבחאני-פרד (Yasser Sobhanifard) בשאלת הסיוע האיראני לפלסטין וקרא תיגר על הקולות באיראן המערערים על הצורך לסייע לפלסטינים. לטענת מחבר המאמר, אין כל קשר בין הסיוע לעניים באיראן לסיוע לפלסטין וללבנון. שאלת פלסטין ולבנון אינה קשורה לעוני אלא לדיכוי. גם אדם הסובל מרעב אינו יכול שלא להגיש סיוע לשכניו הסובלים מהרג או משוד. לא ניתן, לפיכך, לטעון שכל עוד קיים עוני באיראן אין מקום לסייע לפלסטינים או ללבנונים. זאת ועוד, חשיבות הסיוע לעני הפלסטיני זהה מבחינה דתית ואנושית לזו של סיוע לעני האיראני. אילו ממשלת איראן היתה מזניחה לגמרי את עניי המדינה ומעבירה כספים רבים למדינות אחרות, היה ראוי לתהות לגבי מדיניות הסיוע לפלסטינים. אך למעשה מיליוני איראנים נתמכים על-ידי מוסדות הרווחה הממשלתיים

והעממיים הפועלים במדינה. רבים מאלה המותחים ביקורת על העברת הסיוע לפלסטינים וללבנונים טוענים במקביל, שמספר האזרחים האיראנים הנתמכים על-ידי הממשלה גבוה מדי, נכתב במאמר.

מחבר המאמר התייחס לטענה לפיה חלק מהפלסטינים עצמם מסתייגים מהסיוע האיראני. בכל חברה הניצבת בפני דיכוי פועלות שתי קבוצות: זו התומכת בהתנגדות לדיכוי וזו שאינה מתנגדת מפחד או בשל המחיר הגבוה הכרוך בהתנגדות כזו. מחויבות איראן היא להגיש סיוע לאלה המתנגדים לדיכוי. ההסתייגות מהסיוע האיראני נשמעת מצד הפלסטינים בגדה המערבית ולא מצד הפלסטינים בעזה שמתנגדים לדיכוי ואיראן מחויבת, לפיכך, להמשיך ולסייע להם. בהתייחס להתייצבות חמאס נגד עמדת איראן בשאלת סוריה ולתמיכתה באופוזיציה הסורית טען ד"ר סבחאני-פרד, כי אין בעמדה זו משום סיבה להפסקת הסיוע לפלסטינים. על איראן להפסיק את הסיוע לפלסטינים רק במקרה שהם עצמם יבקשו זאת מאיראן ויוכלו לקדם את מאבקם בכוחות עצמם או באמצעות סיוע ממדינות אחרות, ובראשן מצרים. כל עוד זה לא קרה על איראן להמשיך ולסייע לחמאס בפתרון בעיות פלסטיין על אף עמדותיה האנטי-סוריות.

ומה צריכה איראן לעשות במקרה של הסדר פלסטיני-ישראלי? לטענת מחבר המאמר, אם יבקשו הפלסטינים מאיראן להפסיק לסייע להם, היא תוכל לעשות זאת בתנאי שהם לא יוותרו על ירושלים. סוגיית ירושלים ומסגד אל-אקצא אינה קשורה לפלסטינים אלא לכלל המוסלמים. כשם שערב הסעודית אינה רשאית למכור את המקומות הקדושים במכה ובאל-מדינה לארצות-הברית וכשם שלעיראק אין זכות להעביר את המקומות הקדושים לשיעים בנג'ף ובכרבלאא' לידי תורכיה, למשל, כדי שתבנה שם מרכז תיירות, כך לפלסטינים אין זכות לוותר על ירושלים גם במקרה של משא ומתן עם ישראל.

לנוכח התנגדות חלק מאזרחי איראן להמשך הסיוע לפלסטינים המליץ מחבר המאמר לממשלה להקים קרן, שתגייס כספים עבור הפלסטינים מאזרחים המעוניינים לתרום לשם כך ביוזמתם. באופן זה לא יהיה צורך להשתמש בתקציב הלאומי, שמקורו במיסים שמשלמים כלל האזרחים. בסיכום המאמר נכתב, כי כשם שהאיחוד האירופי מסייע למדינות העשירות פחות, כך גם המוסלמים נדרשים לסייע לנזקקים בעולם המוסלמי. הסיוע לפלסטיין וללבנון יוכל להיפסק רק כאשר יסתיים הדיכוי ותשוחרר ירושלים ולא על-פי דרישה להפסיקו מצד אלה התומכים בפשרה, פחדנים או בוגדים (אלף, 16 אוגוסט).

לנוכח רעידת האדמה במערב איראן: מבקרי הממשלה מזהירים מפני אובדן אמון הציבור במוסדות המדינה

למעלה משבוע לאחר רעידת האדמה, שפקדה את צפון-מערב איראן, הזהירו השבוע מבקרי הממשלה במחנה השמרני מפני אובדן אמון הציבור במוסדות השלטון. האתר אלף (Alef) המזוהה עם חבר המג'לס אחמד תוכלי (Ahmad Tavakoli), דיווח, כי אזרחי איראן ממשיכים לאסוף ולהעביר סיוע לנפגעי רעידת האדמה על אף מאמצי השלטונות המקומיים באיזור האסון למנוע מאזרחים להגיע לאזור

ולהגיש סיוע באופן פרטי. במסגדים בטהראן נתלו כרזות הקוראות לאזרחים לאסוף סיוע לנפגעים ולהעבירו לאיזור האסון ובבאזאר בתבריז אוסף אחד מכוכבי הכדורגל תרומות לנזקקים.

תופעה חברתית זו נעוצה, לטענת האתר, באובדן האמון מצד הציבור במנגנונים הממשלתיים וביכולת תפקודם. לנוכח תופעה זו חייבים האחראים במדינה לבחון מחדש את מדיניותם ואת התנהלותם. הבטחות חסרות בסיס מצד בכירי הממשלה, העדר שקיפות במנהל, פרסום נתונים שקריים – כל אלה תורמים לחוסר האמון הציבורי, שבא לידי ביטוי לאחר רעידת האדמה. גם מנגנוני הפיקוח הממשלתיים אינם פועלים כראוי. הסיוע שמעבירים הגופים הממשלתיים לאזור האסון אינו נרשם בשום מקום ולא ברור להיכן הוא מופנה. במצב כזה לא ניתן להיות בטוחים, שהסיוע אכן מגיע לנזקקים.

הארגונים הממשלתיים היו צריכים לחזק את האמון בחברה כלפיהם באמצעות אימוץ תרבות של שקיפות והאחראים היו צריכים לפעול באופן שימנע מצב, שבו האזרחים והקבוצות החברתיות מגישים אמצעי סיוע רבים יותר מאשר הממשלה. על הממשלה לוודא שהארגונים הפועלים בחסותה יפעלו באופן ראוי ובמקביל לאפשר השתתפות פעילה מצד האזרחים כדי לחזק את תחושת האחריות שלהם, סיכם "אלף" (אלף, 17 אוגוסט 2012).

האתר עצר-י איראן (Asr-e Iran) הזהיר, אף הוא, מפני אובדן האמון הציבורי במוסדות השלטון. במאמר פרשנות שפרסם האתר נכתב, כי רעידת האדמה בצפון-מערב איראן צריכה לשמש תמרור אזהרה ברור בפני בכירי השלטון ואם אלה לא יתייחסו לתמרור זה ברצינות, יהיו לכך השלכות חמורות ביותר. אף על-פי שאזרחים רבים רצו לסייע לבני ארצם, שנפגעו ברעידת האדמה, הם לא בטחו במוסדות המדינה. בימים האחרונים שאלו את עצמם אזרחים רבים, האם ניתן להיות משוכנעים, שהסיוע שהם מעבירים באמצעות המוסדות הממשלתיים אכן מגיע לאזור האסון. רבים מהם העדיפו, לפיכך, להעביר את הסיוע באופן פרטי באמצעות מכוניותיהם ולחלקו בין הנפגעים.

האתר טען, כי נראה שהמוסדות הממשלתיים והציבוריים פועלים באופן נרחב באזור האסון, וכי חלק מרכזי מהסיוע שנאסף אכן מחולק בין הנפגעים. אף על-פי שרוב המאמצים שהושקעו מצד מוסדות אלה אכן היו מועילים, האזרחים או לפחות רבים מהם ממשיכים לפקפק במוסדות הממשלתיים ומעדיפים לנסוע מרחקים ארוכים כדי להגיש את הסיוע בעצמם ולא להסתמך על המוסדות הרשמיים.

תופעה זו אינה נובעת, לטענת "עזר-י איראן", מהתנהלות גופי ההצלה, ובהם הסהר האדום, אלא מהתנהלות פקידי הממשלה הבכירים. בשעה שאלה מספקים לאזרחים הבטחות שאינן מתממשות, בשעה שהם תוקפים אלה את אלה בחריפות ומעליבים זה את זה באמצעי התקשורת, בשעה שנחשפת מעורבותם של פקידי בכירים בפרשיות שחיתות ולא ננקטים נגדם כל צעדים, בשעה שאזרחים רואים עניים רבים מסתובבים בקרבם ואילו ממשלת איראן מסייעת לעניים בתאג'יכיסאן, מציידת בתי ספר בא"י קומורו ובונה בתים בוונצואלה, בשעה שכל יום מתפרסמות ידיעות על שחיתויות בהיקף מיליארדים בבנקים ובמוסדות הממשלתיים – אין פלא שהציבור מאבד בהדרגה את אמונו במוסדות הממשלתיים וכאשר מתרחשת רעידת אדמה הם אינם בוטחים במוסדות אלה.

חוסר האמון הציבורי במוסדות הממשלה בא לידי ביטוי ברעידת האדמה באזרביג'אן והדבר מצביע על חולי רציני המחייב טיפול. התעלמות ממנו, סיכמ האתר, היא בגידה וכמוה כהתעלמות מסימני מחלה גופנית (עזר-י איראן, 18 אוגוסט 2012).

בתוך כך הליון העיתונאי והקריקטוריסט, ניכ-אהנג כות'ר (Nikahang Kowsar), על העברת סיוע רפואי ומזון מאיראן לסוריה ולמיאנמר (בורמה) בשעה שנפגעי רעש האדמה עודם סובלים ממחסור חמור. כות'ר פרסם באתר שלו, www.khodnevis.org, תמונות המתעדות סיוע שנשלח מאיראן לסוריה ולמוסלמים במיאנמר, שנפגעו בהתנגשויות שאירעו לאחרונה בין מוסלמים לבודהיסטים במדינה.

חבילות סיוע מאיראן לסוריה ולמיאנמר

העיתונאי הגולה מתח ביקורת על כך, שבשעה שנפגעי הרעש בצפון-מערב המדינה עדיין סובלים ממחסור בתרופות ובמזון, ממשלת איראן שולחת מזון ותרופות לסוריה ואילו דובר משרד החוץ מודיע, שבכוונת "הסהר האדום" האיראני לשלוח חבילות סיוע למוסלמים במיאנמר (ח'ודניס, 18 אוגוסט 2012).

שוב מחלוקת בקרב אנשי הדת השיעים בנוגע למועד סיום הרמדאן

גם השנה התעוררה מחלוקת בקרב בכירי אנשי הדת השיעים באיראן ובעיראק בנוגע למועד סיום חודש הרמדאן ותחילת עיד אל-פטר. תחילת חודש הצום וסיומו נקבעים לפי מולד הירח בתחילת חודש רמדאן ומולד הירח בחודש שלאחריו, חודש שוואל (Shawal). היום הראשון של חודש שוואל יכול לבוא לאחר היום ה-29 ברמדאן או לאחר היום ה-30 בו לפי עדויות של ראיית מולד הירח.

האתר שיעה אונליין דיווח בראשית השבוע על מחלוקת בין בכירי אנשי הדת בנוגע לראיית מולד הירח. המנהיג העליון, איתאללה עלי ח'אמנהאי, שפסיקתו היא המחייבת מתוקף היותו "שליט חכם ההלכה" (ולי פקיה, Vali Faqih) קבע, כי יום ראשון, 19 אוגוסט, הוא היום הראשון של חודש שוואל ושל עיד אל-פטר. לפסיקתו הצטרפו אנשי הדת הבכירים איתאללה לטפאללה צאפי גלפאיגאני (Lotfollah Safi Golpaygani), איתאללה נאצר מכארם-שיראזי (Nasser Makarem Shirazi), איתאללה אסדאללה ביאת זנג'אני (Asadollah Bayat Zanjani), איתאללה חסין-נורי המדאני (Hossein Nouri Hamadani), ואיתאללה בשיר נג'פי (Bashir Najjafi), מבכירי אנשי הדת בעיראק. לעומתם פסקו אנשי הדת הבכירים איתאללה עלי סיסתאני (Ali Sistani), מקור הסמכות הבכיר של השיעים בעיראק, איתאללה חסין-וחיד ח'ראסאני (Hossein-Vahid Khorasani), איתאללה מחמד-תקי מדרסי (Mohammad-Taqi Modarresi) ואיתאללה צאדק שיראזי (Sadeq Shirazi), כי הרמדאן יסתיים ביום ראשון, 19 אוגוסט, וכי עיד אל-פטר יחל ביום שני, 20 אוגוסט (שיעה אונליין, 18 אוגוסט 2012).

על רקע חילוקי הדעות בקרב בכירי אנשי הדת דיווח האתר "באזתאב", כי מספר אתרי אינטרנט הקשורים לאנשי הדת, שפסקו בניגוד לעמדת המנהיג העליון, נתקלו בראשית השבוע באופן תמוה בבעיות טכניות. בין היתר לא התאפשרה גישה טכנית לאתר הרשמי של איתאללה ח'ראסאני ואילו האתר הרשמי של איתאללה סיסתאני הותקף על-ידי האקרים שהזדהו כחברי האופוזיציה הסורית (באזתאב, 19 אוגוסט 2012).

גם בשנים קודמות התעוררו חילוקי דעות סביב מועד סיום הרמדאן. בספטמבר 2009 התעורר ויכוח דומה סביב פסיקת ח'אמנהאי בנוגע למועד סיום הרמדאן. לאחר שח'אמנהאי פסק, כי יום שבת, 19 ספטמבר, הוא יומו האחרון של חודש הרמדאן, פרסמו רבים מאנשי הדת השיעים הבכירים באיראן פסיקה מנוגדת והכריזו, כי יומו האחרון של חודש הרמדאן הוא יום ראשון, 20 ספטמבר. על רקע המשבר הפוליטי באיראן לאחר הבחירות לנשיאות, שהיה אז בשיאו, קיבלה מחלוקת הלכתית זו משמעות פוליטית והיא התפרשה כקריאת תיגר מצד חלק מאנשי הדת הבכירים על מנהיגותו הפוליטית של ח'אמנהאי ועל כישוריו התיאולוגיים וכניסיון מצידם להפגין את עצמאותו של הממסד הדתי ביחס למנהיג העליון. אתרי האופוזיציה הרפורמיסטית אף דיווחו, כי על אף פסיקתו של ח'אמנהאי המשיכו רוב אזרחי איראן לצום גם ביום ראשון, כיוון שאימצו את פסיקתם של רוב בכירי אנשי הדת השיעים.

יוזכר, כי סמכותו ההלכתית של ח'אמנהאי נובעת מסמכותו הפוליטית כ"שליט חכם ההלכה" ולא מכישוריו התיאולוגיים, כיוון שח'אמנהאי אינו מוכר כ"מקור חיקוי" (מרג'ע-י תקליד, Marja'-e Taghlid).

"מבוא להיבטים הגלויים והחשאיים של הפצת ההומוסקסואליות בעולם" - מבט מטהראן

האתר השמרני משרק (Mashregh) פרסם השבוע מאמר פרשנות מיוחד תחת הכותרת: "מבוא להיבטים הגלויים והחשאיים של הפצת ההומוסקסואליות בעולם". מאמר זה נועד להשיב לשאלה, מדוע המשטרים במערב משקיעים מאמצים כה רבים להפצת ההומוסקסואליות בעולם. לטענת המאמר, לא

ניתן להסביר את התמיכה בהומוסקסואלים הסובלים מבעיה נפשית המחייבת סיוע ותרופות פסיכיאטריות רק בטיעון של הגנה על זכויות האדם, כיוון שאין כל הלימה בין היקף ההסברה והתמיכה הכספית, הפוליטית והחברתית בהומוסקסואלים במערב לבין שיעורם באוכלוסיה. כך, למשל, רק 1.5% מאוכלוסיית בריטניה הם הומוסקסואלים, אך התמיכה והדרישה להכרה במיעוט קטן זה הן חסרות כל פרופורציה ביחס למספרם או ליכולת השפעתם הפוליטית והחברתית.

השאלה הנשאלת, איפוא, היא מדוע המערב מתאמץ כל כך להפיץ את "תופעת ההומוסקסואליות האנטי-אנושית". מדוע המשטרים במערב מקדישים תוכניות רבות כל כך במישורים הפוליטי, החברתי והתרבותי על מנת לתמוך בהפצת ההומוסקסואליות בעולם? מה התועלת בהתרחבות ההומוסקסואליות עבור המשטרים הפוליטיים במערב, שגורמת להם לתמוך בארגונים הומוסקסואלים ולהציג את התופעה הבלתי-טבעית הזו כנורמלית? אילו התמיכה בהומוסקסואלים הייתה נובעת ממניעים אנושיים או מתוך הגנה על זכויות האדם, היא הייתה באה לידי ביטוי במתן סיוע פרטני לאנשים אלה הזקוקים לסיוע ולטיפול רפואי כדי לחלצם ממעשייהם הבלתי-מוסריים הפוגעים במוסד המשפחה. נראה, איפוא, כי התמיכה בהומוסקסואלים נובעת ממניעים פוליטיים ויש לראות בה "אסטרטגיה תרבותית" בה נוקטים המשטרים במערב. אסטרטגיה זו ניכרת היטב הן במדיניותם של השמרנים בבריטניה והן במדיניות הממשל הדמוקרטי בארצות-הברית.

המאמר פירט את המאמצים הרבים בהם נקטו ממשלות המערב ל"הפצת ההומוסקסואליות" בעשור האחרון. מאמצים אלה ניכרים בהכרה בנישואין חד-מיניים; בהתייחסות להומוסקסואליות (המהווה "סטייה מינית מבחינה מדעית") כאל תופעה הנובעת מסיבות גנטיות; בשינוי ההגדרה של מוסד המשפחה והכרה גם בזוגות חד-מיניים כ"משפחה" במסמכים רשמיים; בסיוע כספי לקידום פעילות הומוסקסואלית וחקיקה המקדמת את זכויות ההומוסקסואלים; בקידום ההומוסקסואליות באינטרנט, ברשתות החברתיות ובמשחקי מחשב; בהפצת תכנים הומוסקסואלים בתרבות, באומנות ובקולנוע; בקידום הומוסקסואלים בצבא; ובהכנסת תכנים הומוסקסואלים למערכת החינוך.

המאמר הדגיש את התפקיד המרכזי, שממלאים היהודים בהפצת ההומוסקסואליות. בעלי הון יהודים מסייעים להפצת ההומוסקסואליות בתרבות, בהסברה ובפוליטיקה. מעורבות היהודים ניכרת בתחומים רבים: החל בהקמת קרנות ספרותיות המעניקות פרסים לסופרים הכותבים בנושאים הקשורים לנושא זה וכלה בתמיכת "המשטר הציוני" בהומוסקסואלים במדינות שונות. תל-אביב נחשבת על-פי סקרי דעת קהל לעיר האהובה ביותר על ההומוסקסואלים בעולם. "המשטר הציוני" הוא אחד ממפיציה הגדולים ביותר של ההומוסקסואליות בעולם והוא נוקט באמצעי הסברה רבים, ובהם ארגון "מצעדי גאווה" במדינות שונות. שגריר ישראל בארצות-הברית, מייקל אורן, אף התייחס לארגון מצעדים אלה כאל אחת מגאווותיה של ישראל בשנים האחרונות. חשיבות התמיכה בהומוסקסואלים עבור ישראל היא רבה עד כדי כך, שחוגים דתיים שמרנים בישראל אף הכירו בזכותם של הומוסקסואלים לשמש כרבנים. הפצת ההומוסקסואליות נועדה, לטענת האתר, לאפשר למערב לשנות את טבע האדם ואת נטיותיו על מנת לבנות אדם חדש ומאולף, שלא יגלה התנגדות לדרישותיו של הסדר הפוליטי והתרבותי. מבחינה פסיכולוגית, האדם ההומוסקסואל הוא אדם צייתן המוכן להסכים עם כל דרישה והוראה. התבוננות

בהומוסקסואלים מפורסמים, שפעלו בתחומי האומנות והפוליטיקה, מעידה על כך, שאנשים אלה שירתו את הסדר הפוליטי והתרבותי האנטי-אנושי של המערב. המערב מבקש לייצר בקרב עמי העולם כוח אנושי שלא ישאף להתנגד לו. תמיכתם של בעלי הון יהודים בארגונים שונים המשרתים את הסדר העולמי במקביל לתמיכתם בהומוסקסואלים מעידה על תוכנית ארוכת טווח ומדוקדקת, שנועדה להכשיר את הקרקע לכינון חברה צייתנית ומאולפת שתשרת את היעדים הבאים שלהם.

ההומוסקסואליות היא מעשה שחיתות המוביל להתפוררות מוסד המשפחה, להכחדה ולשחיתות חברתית, סיכסם האתר. "המשטר השטני" במערב מבקש לפגוע במוסד המשפחה באמצעות שינוי הגדרת המשפחה, עידוד ההומוסקסואליות וסיוע להפצת תופעה מכוערת זו בהמשך להפצת הפמיניזם והפורנוגרפיה (משרק, 17 אוגוסט 2012).

תמונות השבוע: תפילת עיד אלפטר בהנהגת ח'אמנאי

